

บทที่ ๓

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การบริหารงานตามหลักสังคหัตถุธรรมของสถานีดารวจภูธรสำโรงใต้
อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

- ๓.๑. รูปแบบการวิจัย
- ๓.๒. ประชากรกลุ่มตัวอย่างและผู้ให้ข้อมูลสำคัญ
- ๓.๓. เครื่องมือที่ใช้การวิจัย
- ๓.๔. การเก็บรวบรวมข้อมูล
- ๓.๕. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

๓.๑ รูปแบบการวิจัย

งานวิจัยเรื่อง “การบริหารงานตามหลักสังคหัตถุธรรมของสถานีดารวจภูธรสำโรงใต้
อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ” เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Method
Research) ระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ
(Survey Research) จากแบบสอบถาม (Questionnaire) ประกอบการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth
Interview) กับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) เพื่อสนับสนุนข้อมูลเชิงปริมาณ

๓.๒ ประชากรกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยเรื่อง “การบริหารงานตามหลักสังคหัตถุธรรมของสถานีดารวจภูธรสำโรงใต้
อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ” ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มเป้าหมายในการจัดเก็บข้อมูล ดังนี้

๓.๒.๑ ประชากรกลุ่มตัวอย่าง

๑) ประชากร (Population) ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ประชาชนที่เคยมาใช้บริการกับสถานีดารวจภูธรสำโรงใต้ อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน ๗๖,๐๘๘ คน^๑

๒) กลุ่มตัวอย่าง (Sample) ผู้วิจัยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง (Sample Size) และวิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง (Sampling) ดังนี้

ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง (Sample Size) กลุ่มตัวอย่างได้จัดเก็บข้อมูลโดยอาศัย
ฐานข้อมูลของประชาชนที่เคยมาใช้บริการกับสถานีดารวจภูธรสำโรงใต้ อำเภอพระประแดง จังหวัด
สมุทรปราการ จำนวน ๓๘๘ คน ที่ได้จากสูตรของ Taro Yamane ซึ่งใช้ระดับความคลาดเคลื่อนที่
๐.๐๕ ดังนี้

^๑ เทศบาลเมืองปู่เจ้าสมิงพราย, ข้อมูลจากใบรับรองของท้องถิ่นเทศบาลเมืองปู่เจ้าสมิงพราย,
(ข้อมูล ณ เดือนสิงหาคม, ๒๕๕๘).

$$n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

โดย N	=	จำนวนประชากรทั้งหมด
e	=	ความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้
n	=	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรทั้งหมด ๗๖,๐๘๙ คน เมื่อแทนค่าในสูตรจะได้ดังนี้

$$n = \frac{76089}{1 + 76089 (0.05)^2}$$

$$n = \frac{76089}{1 + 190.22}$$

$$n = \frac{76089}{191.22}$$

$$n = 397.91$$

เพราะฉะนั้นจำนวนกลุ่มตัวอย่าง เท่ากับ ๓๙๘ คน

วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง (Sampling) การสุ่มกลุ่มตัวอย่างใช้หลักการสุ่มแบบแบ่งชั้น ประกอบด้วยขั้นตอนดังนี้

กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างเป็นสัดส่วน โดยพิจารณาจากจำนวนประชากร เพื่อให้ได้ข้อมูลมีลักษณะกระจาย ให้สัมพันธ์กับสัดส่วนของประชากร โดยทำการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) โดยประชาชนที่มาใช้บริการเป็นระดับในการสุ่มกลุ่มตัวอย่างอย่างเป็นสัดส่วนโดยใช้สูตร ดังนี้

$$\text{จำนวนตัวอย่างในแต่ละชั้น} = \frac{\text{จำนวนตัวอย่างทั้งหมด} \times \text{จำนวนประชากรในแต่ละชั้น}}{\text{จำนวนประชากรทั้งหมด}}$$

จากสูตรจะได้ประชากรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในแต่ละชั้นของประชาชนที่มาใช้บริการของสถานีดารวจภูธรสำโรงใต้ อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ รวม ๓๙๘ คน ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดให้ประชากร จำนวน ๓๙๘ เป็นอดีตผู้ที่เคยมาใช้บริการของสถานีดารวจภูธรสำโรงใต้ ในการสุ่มตัวอย่างประชากรสำหรับแจกแบบสอบถามเพื่อการวิจัยเชิงปริมาณ

๓.๒.๒ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน ๗ ท่าน ได้แก่

๑. พ.ต.อ. อรรถพล อนุสิทธิ์	ผู้กำกับการ สถานีตำรวจภูธรลำโรงใต้
๒. พ.ต.ท. ดำรงค์ มาดี	พนักงานสอบสวน ผู้ชำนาญการพิเศษ สถานีตำรวจภูธรลำโรงใต้
๓. พ.ต.ต. สมัย เจริญราช	พนักงานสอบสวน ผู้ชำนาญการ สถานีตำรวจภูธรลำโรงใต้
๔. ร.ต.ท. ประสิทธิ์ชัย โพธิ์ทอง	รองสารวัตรป้องกันปราบปราม สถานีตำรวจภูธรลำโรงใต้
๕. ร.ต.ท. สมยงค์ โมราศรี	รองสารวัตรป้องกันปราบปราม สถานีตำรวจภูธรลำโรงใต้
๖. ร.ต.ท. กัณฑ์พัฒน์ ปันแสน	พนักงานสอบสวน สถานีตำรวจภูธรลำโรงใต้
๗. ร.ต.ท. ศักดิ์สิทธิ์ บุตรวงศ์	พนักงานสอบสวน สถานีตำรวจภูธรลำโรงใต้

๓.๓ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การบริหารงานตามหลักสังคหวัตถุธรรมของสถานีตำรวจภูธรลำโรงใต้ อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ” ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อใช้ในการเก็บข้อมูลซึ่งเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

๓.๓.๑ แบบสอบถาม

การวิจัยเรื่อง “การบริหารงานตามหลักสังคหวัตถุธรรมของสถานีตำรวจภูธรลำโรงใต้ อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ” ผู้วิจัยกำหนดเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม (Questionnaire) การบริหารงานตามหลักสังคหวัตถุธรรมของสถานีตำรวจภูธรลำโรงใต้ อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ เพื่อการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยจัดแบบสอบถามออกเป็น ๓ ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ ๑ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ วุฒิการศึกษา อาชีพ รายได้ และประสบการณ์ในการใช้บริการของประชาชน ซึ่งเป็นแบบสอบถามแบบเลือกตอบ (Check List)

ตอนที่ ๒ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนต่อประสิทธิภาพการบริหารงานตามหลักสังคหวัตถุธรรมของสถานีตำรวจภูธรลำโรงใต้ อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ ทั้ง ๔ ด้าน ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วน ประเมินค่า (Rating Scale) แบ่งออกเป็นดังนี้

๑. ด้านทาน มีคำถามทั้งหมด ๙ ข้อ ได้แก่ข้อที่ ๑.๑-๑.๙
๒. ด้านปิยวาจา มีคำถามทั้งหมด ๙ ข้อ ได้แก่ข้อที่ ๒.๑-๒.๙
๓. ด้านอิตถจริยา มีคำถามทั้งหมด ๙ ข้อ ได้แก่ข้อที่ ๓.๑-๓.๙
๔. ด้านสมานัตตตา มีคำถามทั้งหมด ๙ ข้อ ได้แก่ข้อที่ ๔.๑-๔.๙

รวมทั้งหมด ๓๖ ข้อ

แบบสอบถามมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) มีอยู่ ๕ ระดับตามหลักของลิเคิร์ต^๒ โดยกำหนดค่าของลำดับคะแนน ดังนี้

๕ หมายถึง มีการปฏิบัติ อยู่ในระดับ มากที่สุด

๔ หมายถึง มีการปฏิบัติ อยู่ในระดับ มาก

๓ หมายถึง มีการปฏิบัติ อยู่ในระดับ ปานกลาง

๒ หมายถึง มีการปฏิบัติ อยู่ในระดับ น้อย

๑ หมายถึง มีการปฏิบัติ อยู่ในระดับ น้อยที่สุด

ตอนที่ ๓ เป็นการแก้ปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะ เป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open end) ต่อการบริหารงานตามหลักสังคหวัตถุธรรมของสถานีดารวจภูธรสำโรงใต้ อำเภพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ

๓.๓.๒ แบบสัมภาษณ์

๑. ศึกษาวิธีการสร้างแบบสัมภาษณ์ที่ใช้ในการเก็บข้อมูลจากเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดกรอบความคิดในการสร้างแบบสัมภาษณ์

๒. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและเอกสารการวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยพิจารณาถึงรายละเอียดต่างๆ เพื่อให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่กำหนดไว้

๓. ขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสัมภาษณ์

๔. สร้างแบบสัมภาษณ์ให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) เพื่อนำมาวิเคราะห์

๓.๓.๓ การสร้างเครื่องมือและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

การสร้างเครื่องมือในการวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างขึ้นมาจากการทบทวนแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ “การบริหารจัดการ” โดยกำหนดประเภทเป็นคำถามประเภทมาตราวัดประมาณค่า ๕ ระดับ ตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert) โดยกำหนดคำตอบเป็นข้อความว่า มากที่สุด, มาก, ปานกลาง, น้อย, น้อยที่สุด ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

๑. ศึกษาทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการ จากเอกสารและงานวิจัยที่เคยมีผู้ดำเนินการวิจัยไว้

๒. กำหนดวัตถุประสงค์ในการสร้างเครื่องมือการวิจัย โดยขอคำปรึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

๓. ดำเนินการสร้างเครื่องมือและนำเสนอร่างเครื่องมือการวิจัยต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบเครื่องมือและปรับปรุงแก้ไขตามที่ได้รับคำแนะนำ

๔. หาความเที่ยงตรง (Validity) โดยการนำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จเสนอประธานและกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อขอความเห็นชอบและนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม จำนวน ๕ รูป/คน ได้แก่

^๒ ประยูร อาษานาม, รศ.ดร., **คู่มือวิจัยทางการศึกษา**, พิมพ์ครั้งที่ ๒, คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, (ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ๒๕๔๑), หน้า ๖๓.

๑) พระครูสิริศรีรักษ์, ดร. ตำแหน่งอาจารย์ประจำหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ ศูนย์บัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์

๒) ดร.อัศรเดช พรหมศิลป์ ตำแหน่งอาจารย์ประจำหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ ศูนย์บัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์

๓) พระปลัดสมบัติ ฐิติญาโณ, ดร. ตำแหน่งอาจารย์ประจำหลักสูตรพุทธศาสตรบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์

๔) ดร.ศิริโรจน์ นามเสนา ตำแหน่งอาจารย์ประจำหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพระพุทธศาสนา ศูนย์บัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์

๕) พ.ต.ท.ดำรงค์ มาดี ตำแหน่งพนักงานสอบสวน ผู้ชำนาญการพิเศษ สถานีตำรวจภูธรสำโรงใต้ อำเภอบางบาล จังหวัดสมุทรปราการ

๕. หาความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Reliability)

นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้ว นำเครื่องมือที่ตรวจสอบแล้วไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง (Try out) ที่เป็นประชากรที่เคยมาใช้บริการของสถานีตำรวจภูธรหนองปลิง อำเภอบางบาล จังหวัดนครสวรรค์ จำนวน ๓๐ ชุด เพื่อหาความเที่ยงตรง (Reliability) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา ตามวิธีของ Cronbach ได้ค่าสัมประสิทธิ์ของความเที่ยงตรงรายข้อและสัมประสิทธิ์ของความเที่ยงตรงทั้งฉบับเท่ากับ ๐.๙๕๗ ซึ่งมีความเชื่อมั่นในระดับดีมาก ซึ่งเหมาะสมแก่การนำไปใช้ในการรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

๖. จัดพิมพ์แบบสอบถาม / แบบสัมภาษณ์ฉบับสมบูรณ์ที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แล้ว นำไปใช้จริงเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างที่ได้ทำการสุ่มแล้วจึงจัดพิมพ์แบบสอบถาม / สัมภาษณ์ เป็นฉบับสมบูรณ์เพื่อลงพื้นที่เก็บข้อมูลในการวิจัยจากกลุ่มตัวอย่าง

๓.๔ การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลมีขั้นตอน ดังนี้

๓.๔.๑ การเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลมีขั้นตอน ดังนี้

๑. ขอนหนังสือจากผู้อำนวยการหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา รัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์ ถึงผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรสำโรงใต้ อำเภอบางบาล จังหวัดสมุทรปราการ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามจากประชาชนที่มาใช้บริการในพื้นที่

๒. นำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปเก็บข้อมูล กับประชาชนผู้ใช้บริการและประชาชนที่อยู่โดยรอบสถานีตำรวจภูธรสำโรงใต้ อำเภอบางบาล จังหวัดสมุทรปราการ ที่เป็น

กลุ่มตัวอย่างจำนวน ๓๙๘ ชุด และเก็บแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง แล้วนำมาตรวจสอบความถูกต้อง ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ทั้งหมดจำนวน ๓๙๘ ชุด คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐ เปอร์เซนต์ของจำนวนแบบสอบถามทั้งหมด

๓. นำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์และประมวลผล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ต่อไป

๓.๔.๑ การเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลมีขั้นตอน ดังนี้

๑. ขอนหนังสือจากผู้อำนวยการหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา รัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์ ถึงผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informant) เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการให้สัมภาษณ์

๒. ทำการนัดวัน เวลา และสถานที่กับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) เพื่อสัมภาษณ์ตามที่กำหนดไว้

๓. ดำเนินการสัมภาษณ์ตามวัน เวลาและสถานที่ที่กำหนด จนครบทุกประเด็น โดยขออนุญาตใช้วิธีการจดบันทึกและการบันทึกเสียงประกอบการสัมภาษณ์

๔. นำข้อมูลดิบที่ได้มารวบรวมเพื่อวิเคราะห์โดยวิธีการที่เหมาะสมและนำเสนอต่อไป

๓.๕ การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลมีขั้นตอน ดังนี้

๓.๕.๑ การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ โดยใช้สถิติ ดังนี้

สถิติพรรณนา (Descriptive Statistics) สำหรับอธิบายลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างและพรรณนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งทอง อำเภอหนองบัว จังหวัดนครสวรรค์ สถิติที่ใช้ คือ ค่าความถี่ (Frequency), ค่าร้อยละ (Percentage), ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

สถิติอนุมาน (Inferential Statistics) ใช้สำหรับทดสอบสมมติฐาน เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพการบริหารงานตามหลักสังคหวัตถุธรรมของสถานีดารวจภูธรสำโรงใต้ อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล สถิติที่ใช้คือ การทดสอบค่าที (t-test) ในกรณีตัวแปรต้นสองกลุ่ม และการทดสอบค่าเอฟ (F-Test) ด้วยวิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) ในกรณีตัวแปรต้นตั้งแต่สามกลุ่มขึ้นไป เมื่อพบว่ามีความแตกต่างจะทำการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีผลต่างเป็นสำคัญน้อยที่สุด (Least Significant Difference : LSD.) โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

เกณฑ์ที่ใช้แปลผลข้อความที่ได้จากการประเมินผลมีดังนี้

ช่วงค่าเฉลี่ย	การแปลความหมาย
๔.๕๐ – ๕.๐๐	มีประสิทธิภาพการบริหารงานตามหลักสังคหวัตถุธรรม อยู่ในระดับ มากที่สุด
๓.๕๐ – ๔.๔๙	มีประสิทธิภาพการบริหารงานตามหลักสังคหวัตถุธรรม อยู่ในระดับ มาก
๒.๕๐ – ๓.๔๙	มีประสิทธิภาพการบริหารงานตามหลักสังคหวัตถุธรรม อยู่ในระดับ ปานกลาง
๑.๕๐ – ๒.๔๙	มีประสิทธิภาพการบริหารงานตามหลักสังคหวัตถุธรรม อยู่ในระดับ น้อย
๑.๐๐ – ๑.๔๙	มีประสิทธิภาพการบริหารงานตามหลักสังคหวัตถุธรรม อยู่ในระดับ น้อยที่สุด

๓.๕.๒ การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์โดยวิธีการดังนี้

๑. นำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ มาถอดเสียงและบันทึกเป็นข้อความ
๒. นำข้อความจากการสัมภาษณ์และการจดบันทึก มาจำแนกเป็นประเด็นและเรียบเรียงเฉพาะประเด็นที่เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย
๓. วิเคราะห์คำให้สัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูลสำคัญตามวัตถุประสงค์การวิจัย โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis Technique) ประกอบบริบท (Context)
๔. สังเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์การวิจัยและนำเสนอต่อไป